

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200646
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820200646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Bratislava, Majerníková 3479/3A, proti žalovanému E. L., nar. XX.XX.XXXX, J., K.. L. N. V. č. XXX/X, zastúpenému F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Š. F. č. XXX/X, o zaplatenie 296 eur s príslušenstvom, o zaplatenie zmluvnej pokuty, poplatkov, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. septembra 2020, č.k. 7Csp/8/2020-76 v spojení s opravným uznesením zo dňa 19. októbra 2020 č.k. 7Csp/8/2020-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením, v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 123,75 eur s 5 % úrokom z omeškania a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie sumy 180 eur uplatňovanej titulom poplatku za upomienky a o zaplatenie sumy 100 eur uplatňovanej titulom poplatku za expresné spracovanie úveru zastavil. Ďalej rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 123,75 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.2.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.3.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.4.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.5.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.6.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, s účinnosťou od decembra 2020, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde zo dňa 13.2.2020 domáhal sa proti žalovanému zaplatenia istiny 296 eur, zmluvnej pokuty 10 % ročne zo sumy 296 eur od 27.2.2017 do zaplatenia, poplatkov za upomienky 180 eur, poplatku za expresné spracovanie úveru 100 eur, zmluvného úroku 32,85 % ročne zo sumy 300 eur od 21.6.2016 do 18.7.2016, zo sumy 299 eur od 19.7.2016 do 15.8.2016, zo sumy 297 eur od 16.8.2016 do 13.10.2016, zo sumy 296 eur od 14.10.2016 do zaplatenia, a zákonného úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 296 eur od 27.2.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.06.2016 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnúť žalovanému úver vo výške 300 eur a za poskytnutie finančných prostriedkov zaplatiť odplatu a úrok spojený s úverom, a poplatok za expresné spracovanie úveru vo

výške 100 eur. Predmetný dlh sa stal splatným dňa 26.2.2017. Strany sporu sa tiež dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu 10 % ročne z dlžnej čiastky. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 8/2020-23 zo dňa 28.02.2020, proti ktorému v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podal odpor žalovaný. Žalovaný v odpore uviedol, že so žalobcom uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2016, pričom poukázal na čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v ktorom sa zmluvné strany dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Nakoľko žalobcovi svoj záväzok riadne a včas neplnil, resp. mu nezaplatil ani jednu z dohodnutých splátok, má za to, že celý dlh sa stal splatný už dňa 21.10.2016 a nie dňa 24.02.2017, ako to tvrdí žalobca. Uplatnil preto námietku premlčania nároku žalobcu. Pokiaľ ide o úroky dohodnuté za poskytnutie úveru, tieto prevyšujú úroky požadované bankami. Dohoda o úrokoch, je preto pre rozpor s dobrými mravmi neplatným právnym úkonom. Žalobca tiež postupoval neprimerane, keď za to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami) s ním dojednal niekoľkonásobný postih (zmluvná pokuta, úroky z omeškania, poplatky za upomienky). Ďalej uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal jeho bonitu, či dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu.

3. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že predmetom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 304604856 zo dňa 21.06.2016, uzatvorenej medzi žalobcom (veriteľ) a žalovaným (dlžník), bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 300 eur a záväzok dlžníka uvedenú sumu vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom 76 eur a poplatok za expresné spracovanie úveru 100 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 176 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 476 eur. Úrok je vo výške 32,85 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 76 eur. Výška RPMN 38,28%. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 476 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 eur a ďalšie splátky zaplatí vo výške 59 eur vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 21.07.2016. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 21.06.2017. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, zaväzuje sa zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy je vo výške 25,87 %. Podľa čl. 15 posledná veta Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva a celý dlh splatný okamžite. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 22.06.2016 poukázal žalovanému sumu 202 eur. Žalovaný uviedol, že splátky v Zmluve o úvere zo dňa 21.06.2016, označené ako „prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 eur“, sú fiktívnymi splátkami a pred zosplatením úveru si žalobca ako veriteľ nesplnil svoju notifikačnú povinnosť. Z výsluchu žalovaného vyplýva, že žalobca mu úver poskytol okamžite, pričom žiadne doklady, ktorými by preukazoval svoj mesačný príjem, nemusel predkladať. Obchodný zástupca nezisťoval, aké má výdavky na úhradu svojich potrieb, či poskytnutý úver dokáže splatiť. Pred uzavretím predmetnej zmluvy mu neposkytol informácie o spotrebiteľskom úvere. Nemá vedomosť o tom, že by dňa 21.06.2016 uzavrel so žalobcom dohodu o započítaní pohľadávok. Popieral, že by žalobcovi titulom zmluvy o úvere zo dňa 21.6.2016 zaplatil sumu 1 eur, 2 eur, 1 eur.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. d), § 11 ods. 2, § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, § 565, § 559 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 145 ods. 2, § 150 ods. 2, § 295, § 232 ods. 3, 4 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podaním zo dňa 24.02.2020 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky 180 eur a o zaplatenie poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur. Po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom tohto konania bol už len nárok žalobcu na zaplatenie istiny 296 eur, zmluvnej pokuty 10 % ročne zo sumy 296 eur od 27.2.2017 do zaplatenia, zmluvného úroku 32,85 % ročne zo sumy 300 eur od 21.6.2016 do 18.7.2016, zo sumy 299 eur od 19.7.2016 do 15.8.2016, zo sumy 297 eur od 16.8.2016 do 13.10.2016, zo sumy 296 eur od 14.10.2016 do zaplatenia, a zákonného úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 296 eur od 27.2.2017 do zaplatenia. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 304604856

zo dňa 21.06.2016 uzatvoril žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, nakoľko pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa podporne vzťahuje ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Strany sporu si v čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru dohodli možnosť straty splátok a žalovaný popieral, že by ho žalobca upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia tohto práva a aby predložil o tom listinný dôkaz, pričom žalobcu v zmysle výzvy súdu poukázal na čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru. V uvedenom ustanovení Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, si strany sporu síce dojednali predčasnú splatnosť úveru, ale žalobca v konaní nepreukázal riadne splnenie si notifikačnej povinnosti, t. j. nepreukázal, že by žalovaného upozornil na uplatnenie práva tzv. straty výhody splátok, preto k platnému zosplatneniu úveru nedošlo. Žalovaný uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu. Nakoľko zročnosť celého dlhu nenastala, premlčacia doba začína preto plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Podľa čl. 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2016 si žalobca so žalovaným dohodli splatnosť splátok vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci. Žaloba bola na súd doručená dňa 13.2.2020 a preto sú premlčané splátky za obdobie od 21.2.2017 do 21.6.2017, t. j. 5 splátok. Splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby, sú premlčané. Žalobca tvrdil, že dňa 21.06.2016 so žalovaným uzavrel aj dohodu o započítaní pohľadávok, pričom žalobca nepreukázal, že by ku dňu 21.06.2016 mal voči žalovanému pohľadávku 98 eur, a že by tento záväzok zanikol na základe dohody strán sporu o započítaní vzájomných pohľadávok. Pri posudzovaní uplatneného nároku súd preto vychádzal z toho, že skutočná výška poskytnutého úveru predstavovala sumu 202 eur, ktorá bola poukázaná na účet žalovaného. Pokiaľ aj v predmetnej zmluve je uvedená výška úveru 300 eur a vo výpise z účtu 202 eur, nie je to dôkaz o uzavretí dohody o započítaní pohľadávok. Súd ďalej skúmal, či zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. V predmetnej zmluve je uvedená výška RPMN 38,28 %, ktorý údaj nie je správny. Žalobca ako veriteľ pri výpočte výšky RPMN totiž vychádzal z poskytnutého úveru 300 eur (a nie 202 eur), a do výpočtu nezahrnul poplatok za expresné spracovanie úveru 100 eur. V predmetnej zmluve je tak nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, od začiatku. RPMN je pritom rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spojených s úverom. V zmysle tejto úverovej zmluvy, bol úver žalovanému poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 32,85 %. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka (12 splátok) v mesiaci jún 2016 predstavoval úrok 5,07% ročne. Z tohto je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami sporu o viac ako 5 násobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných bankami v predmetnom časovom období. Z vyššie uvedených dôvodov, súd považoval dohodu strán sporu v časti o zmluvných úrokoch za absolútne neplatnú a aj pri tomto právnom závere, by mal žalobca nárok len na vrátenie istiny poskytnutej sumy úveru. Žalobca ako veriteľ v konaní nepreukázal, že by pred uzavretím úverovej zmluvy posudzoval schopnosť žalovaného (spotrebiteľa) splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.), preto sa aj z tohto dôvodu úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). Ako to už bolo uvedené, nepremilčané sú splátky za obdobie od 21.02.2017 až do 21.06.2017. Žalovaný mal úver vrátiť v 12 splátkach, z toho 4 splátky po 1 eur. Žalobca tvrdil, že žalovaný mu sumu 4 eur uhradil (žalovaný to popieral) a nárok o jej zaplatenie, predmetom súdneho konania neurobil. Rozdiel medzi sumou 202 eur a 4 eur je 198 eur, ktorú sumu (pokiaľ bol dohodnutý 12 mesačný splátkový kalendár) mal zaplatiť v 8 splátkach, t. j. po 24,75 eur (198 eur delene 8), čo za 5 splátok predstavuje sumu 123,75 eur. V prevyšujúcej časti (rozdiel medzi istinou 296 eur a 123,75 eur) súd žalobu, ako neopodstatnenú zamietol. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžnej sumy. Z ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 21.6.2016 o zmluvnej pokute 10 % ročne z dlžnej čiastky nie je zrejmé, čo je základom pre jej výpočet, kedy je splatná, či pre omeškanie dlžníka ju veriteľ môže žiadať aj opakovane. Javí sa, že zmluvná pokuta je splatná okamžite, čo je neprímerane krátka lehota. Toto ustanovenie o zmluvnej pokute 10 % ročne je nejednoznačné a neurčité, je neplatným dojednaním, a preto súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 296 eur od 27.02.2017 do zaplatenia, ako neopodstatnenú zamietol. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy 296 eur. Nie sú premlčané splátky splatné dňa 21.02.2017, dňa 21.03.2017, dňa 21.04.2017, dňa 21.05.2017 a dňa 21.06.2017, každá vo výške 24,75 eur. Do omeškania s uvedenými splátkami sa žalovaný dostal dňa 22.02.2017, dňa 22.03.2017, dňa 22.04.2017, dňa 22.05.2017 a dňa 22.06.2017. Žalobca si uplatňoval úroky z omeškania až od 27.02.2017. Súd nemohol žalobu prekročiť a priznať viac. Žalobcovi, pokiaľ ide o splátku splatnú dňa 21.02.2017, priznal

úroky z omeškania 5% ročne od 27.02.2017, u splátky splatnej dňa 21.03.2017 od 22.03.2017, u splátky splatnej dňa 21.04.2017 od 22.04.2017, u splátky splatnej dňa 21.05.2017 od 22.05.2017 a u splátky splatnej dňa 21.06.2017 od 22.06.2017, u všetkých až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania, ako neopodstatnenú zamietol. Žalovaný je poberateľom starobného dôchodku 381 eur mesačne a má príjem z brigádnickej práce vo výške 90 eur mesačne. Navrhol, aby mu súd na zaplatenie dlžnej sumy povolil splátky po 50 eur mesačne. Na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, súd povolil žalovanému splátky po 50 eur mesačne. Jej zaplatenie v základnej zákonnej 3 dňovej lehote, by ho dostalo do stavu hmotnej núdze. Napokon aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz. Žalovaný žije v spoločnej domácnosti s manželkou a s dcérou, ktorá má zdravotné problémy. Náklady na bývanie predstavujú sumu 118 eur plus 40 eur, náklady na stravu žalovaného sú 150 eur mesačne. Žalobca súhlasil so splátkami po 50 eur mesačne.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie sumy 296 eur plus 180 eur plus 100 eur (celkovo 576 eur) a ďalej o zaplatenie príslušenstva. Úspešný bol v sume 123,75 eur, pričom u sumy 180 eur a 100 eur zaviniť zastavenie konania a vo zvyšku bol neúspešný. Úspech žalobcu je 21,48 % a úspech žalovaného je 78,52 %. Celkový úspech žalovaného je 57,04 %. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 123,75 eur a proti výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že žalobca oznámil súdu, že eviduje úhrady žalovaného vo výške 4 eur, ktoré pozostávajú zo splátok dňa 18.07.2016 vo výške 1 euro, dňa 15.08.2016 vo výške 2 eurá, dňa 13.10.2016 vo výške 1 euro. Žalobca predložil potvrdenie o odoslaní sumy žalovanému vo výške 202 eur a zvyšná časť vo výške 98 eur mala byť podľa žalobcu dňa 21.06.2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dohoda o započítaní pohľadávok, pričom túto dohodu nepredložil. Žalovaný ďalej uviedol, že nepremiľčané sú teda splátky za obdobie od 21.02.2017 do 21.06.2017 a splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby sú premiľčané. Žalovaný má za to, že celý dlh sa stal splatným dňa 21.10.2016, nakoľko žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi riadne a včas neplnil a žalobcovi nezaplatil ani jednu z dohodnutých splátok. Žalobca v konaní nepredložil listinný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že by žalovaný zaplatil aspoň jednu splátku vo výške 1 eura. V zmysle uvedeného žalovaný poukázal na bod 15 Všeobecne záväzných podmienok, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neuhradil žiadnu splátku, je celý dlh premiľčaný, nakoľko žalobca podal žalobu po trojročnej premiľčacej dobe. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca sa k odvolaniu vyjadril a uviedol, že v zmysle predmetnej úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 476 eur, v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé 4 splátky sú vo výške 1 eura a ďalšie splátky zaplatí vo výške 59 eur, vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 21.07.2016. Celková čiastka 476 eur pozostáva z istiny vo výške 300 eur, z úroku vo výške 76 eur, z poplatku vo výške 100 eur. V úverovej zmluve sú tak jasne rozlíšené splátky istiny, úroky a poplatky. Predmetná zmluva o úvere nemôže byť teda posúdená ako bezúročná a bezpoplatková, nakoľko obsahuje všetky podstatné náležitosti. Pokiaľ žalovaný nadobudol pocit, že nevýhodnú úverovú zmluvu alebo odplata, úrok či RPMN sú vysoké, mal právo odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu do 14 dní od uzavretia zmluvy, pričom žalovaný tak neurobil. Vyplýva z toho, že žalovaný súhlasil s obsahom úverovej zmluvy. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť úverovú zmluvu potvrdil svojim podpisom a bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 300 eur bola odoslaná na regionálnu agentúru, kde bola žiadosť elektronicky zaznamenaná v systéme. Následne bol vytvorený overovací formulár, o histórii klienta v informačnom systéme, v zmysle ktorého boli overené informácie v zozname ST, v univerzálnom registri bez výsledku. Následne bol verifikovaný scóring klienta, teda regionálna agentúra zhodnotila príjmy a výdavky v zmysle predpisu R-9, pričom žalovaný uviedol v žiadosti príjem vo výške 770 eur, výdavky v sume 259 eur a mesačne tak klientovi ostala sumy 511 eur. Na základe uvedeného žalobca tak nemal pochybnosť o pravdivosti údajov uvedených v žiadosti a údaje uvedené v žiadosti sa stali základom posudzovania schopnosti klienta

splácať úver. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

8. Žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by neboli obsiahnuté v odvolaní a v celom rozsahu sa pridržiava odvolania.

9. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaný do dnešného dňa nezaplatil ani istinu poskytnutého úveru a dodal, že trvá na všetkých jeho doterajších písomných podaniach.

10. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením, v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 123,75 eur s 5 % úrokom z omeškania je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku o zastavení konania o zaplatenie 180 eur a 100 eur a vo výroku o zamietnutí časti žaloby, odvolaním napadnutý nebol a preto je v tejto časti právoplatný a prieskumom odvolacieho súdu nedotknutý.

12. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov, skutkovo odôvodnil z konkrétnych zistení, ktoré pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na neho odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 21.06.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 304604856, v zmysle ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 300 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnuté finančné prostriedky v 12 mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky sú vo výške 1 eura a ďalšie splátky vo výške 59 eur vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 21.07.2016. Ročná úroková sadzba bola vo výške 32,85 % (čo v prípade riadneho splatenia úveru predstavuje sumu 76 eur), RPMN bola stanovená vo výške 38,28 % a priemerná RPMN vo výške 25,87 % a poplatok za expresné spracovanie úveru predstavoval sumu 100 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola vo výške 476 eur. Termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru bol stanovený na deň 21.06.2017. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo tiež uvedené, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovaný v podaní doručeným súdu dňa 21.05.2020 uviedol, že eviduje od žalovaného úhrady zo dňa 18.07.2016 vo výške 1 euro, dňa 15.08.2016 vo výške 2 eurá, dňa 13.10.2016 vo výške 1 euro. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že žalobca poukázal na účet žalovaného sumu 202 eur a nie sumu 300 eur, ako to vyplýva z úverovej zmluvy.

14. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 304604856 uzatvorená dňa 21.06.2016 podľa ustanovení Obchodného zákonníka je zmluvou spotrebiteľskou, pričom zároveň aj zmluvou na ktorú sa vzťahuje Občiansky zákonník a zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z ust. § 52 Občianskeho zákonníka je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa svojho charakteru spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca, ktorý poskytol žalovanému úver, je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a žalovaný je spotrebiteľom-fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, ktorým na strane spotrebiteľa prívodí stav straty výhody splátok a zároveň stanovuje kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie

svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená, pričom právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Druhá kumulatívna podmienka je povinnosť dodávateľa pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky. Povinnosť dodávateľa adresovanou písomnosťou upozorniť spotrebiteľa, je dodávateľ povinný splniť vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva.

16. Neobstojí námietka žalovaného, že žalobcovi nezaplatil ani jednu z dohodnutých splátok, teda ani prvé štyri splátky vo výške 1 eura, celý dlh sa tak stal splatným dňa 21.10.2016, a preto je celá pohľadáva premlčaná. Odvolací súd konštatuje, že žalobca si nesplnil voči žalovanému notifikačnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Aj napriek skutočnosti, že vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského sporu bola medzi stranami sporu dojednaná predčasná splatnosť úveru za uvedených podmienok, žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že žalobca pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru písomne upozornil žalovaného v zákonom stanovenej lehote na uplatnenie svojho práva. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal splnenie notifikačnej povinnosti voči žalovanému podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nedošlo k platnému zosplateniu úveru. S poukazom na uvedené sa nemohol stať celý dlh splatným už dňa 21.10.2016, ako to tvrdil žalovaný. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2016 si strany sporu dohodli splatnosť 12 splátok vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci a po uplatnení námietky premlčania zostalo nepremlčaných 5 splátok za obdobie od 21.02.2017 do 21.06.2017, keď žaloba bola doručená na súdu prvej inštancie dňa 13.02.2020.

17. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

18. S poukazom na citové zákonné ustanovenia aj odvolací súd konštatuje, že je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta právnym predchodcom žalobcu. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako je tomu aj prejednávanej veci, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, teda § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal a že si splnil povinnosti plynúce pre neho z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2013 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

19. Žalobca v konaní len tvrdil, že skúmal bonitu žalovaného pred uzatvorením úverovej zmluvy, pričom bližšie nešpecifikoval a ani nepredložil listinný dôkaz, ktorý by preukázal, akým spôsobom posudzoval schopnosť žalovaného (spotrebiteľa) splácať spotrebiteľský úver. Skúmanie bonity zo strany žalobcu bez overenia výšky čistého mesačného príjmu, výdavkov na živobytie, prípadné dlhy na poistení, daniach a podobne, nie je postačujúce a nemožno konštatovať, že zo strany žalobcu sa jednalo o konanie s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2013 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vychádzal pravdepodobne len z údajov, ktoré spotrebiteľ (žalovaný) uviedol v žiadosti o poskytnutie úveru, pričom uvedené nepochybne predstavuje formalistický prístup dodávateľa k splneniu povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom úvere. Za týchto okolností, keď žalobca nepreukázal skúmanie bonity žalovaného pred uzatvorením úverovej zmluvy, ide o hrubé porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2013 Z. z., v zmysle ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne preskúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.06.2016 obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2013 Z. z. a ustálil, že výška RPMN nie je v úverovej zmluve uvedená správne, nakoľko žalobca pri výpočte RPMN vychádzal

z dojednaného úveru vo výške 300 eur, pričom v skutočnosti žalobca poskytol žalovanému sumu len 202 eur a poplatok za expresné vybavenie úveru vo výške 100 eur nebol zahrnutý do výpočtu RPMN. Pre nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2013 Z. z. aj z tohto dôvodu sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

20. Pokiaľ ide o samotnú nepremličanú časť pohľadávky žalobcu, z predloženého výpisu z účtu žalobca v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 21.06.2016 poukázal žalovanému na účet nie dojednanú sumu vo výške 300 eur, ale sumu vo výške 202 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v dvanástich mesačných splátkach, vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa úver, poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o úvere, považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň nedošlo k platnému zosplatneniu celého úveru. Žalobca tvrdil, že žalovaný celkovo uhradil sumu 4 eurá (prvé štyri mesačné splátky) a predmetom konania zostala po odpočítaní uhradených splátok (4 eurá) pohľadávka žalobcu vo výške 198 eur rozdelená do 8 mesačných splátok po 24,75 eur, pričom ako už bolo vyššie ustálené, z 8 mesačných splátok bolo nepremličaných 5 splátok, a to v období od 21.02.2017 do 21.06.2017. Pohľadávka žalobcu v podobe 5 mesačných splátok predstavovala sumu 123,75 eur, ktorá bola priznaná žalobcovi. Žalobca si uplatnil aj 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 27.02.2017. Súd prvej inštancie správne žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy 123,75 eur, resp. úrok z omeškania z 5 nepremličaných mesačných splátok, a to 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy 24,75 eur od 27.02.2017 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.03.2017 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.04.2017 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.05.2017 do zaplatenia a 5 % úrok z omeškania z dlžnej sumy 24,75 eur od 22.06.2017 do zaplatenia.

21. Pokiaľ ide o trovy prvoinštančného konania, aj napriek skutočnosti, že žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 57,04 %, nebol dôvod, aby súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 57,04 %, nakoľko si žalovaný v konaní neuplatnil náhradu trov konania.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 123,75 eur podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si neuplatnil trovy odvolacieho konania, odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).